

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/246/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814203505
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7814203505.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Sogu a sudcov JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Táne Veščičikovej, v právnej veci žalobcu CETELEM SLOVENSKO a.s., IČO: 35 787 783, so sídlom Panenská 7, Bratislava, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou so sídlom Hviezdoslavova 7 Martin, proti žalovanej A. G., bývajúcej v H. Y. XXX, o zaplatenie 1.777,08 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 07. 01. 2015 č.k. 10C/80/2014-98 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa domáhal proti žalovanej zaplatenia 1.777,08 eur, zmluvný úrok vo výške 44,50 % ročne zo sumy 545,17 eur od 04. 06. 2013 do zaplatenia, zmluvný úrok vo výške 26,28 % ročne zo sumy 880,12 eur od 15. 06. 2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 717,86 eur od 04. 06. 2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 1 059,22 eur od 15. 06. 2012 do zaplatenia a trovy konania 106,50 eur za súdny poplatok a 214,51 eur za právne zastúpenie advokátom.

Súd prvého stupňa preskúmaným rozsudkom uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi 1.070,98 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,50 % zo sumy 279,54 eur od 05. 06. 2013 a 8,50 % zo sumy 791,44 eur od 16. 06. 2013 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 20,00 eur počnúc nasledujúcim mesiacom, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, vždy do konca toho ktorého mesiaca až do úplného zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu žalobu zamietol a nepriznal účastníkom náhradu trov konania.

Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná, a to v rozsahu, ako je uvedené vo výroku rozsudku, a preto v tejto časti návrhu vyhovel. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol z dôvodu nedodržania ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch.

Súd prvého stupňa má za to, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal pritom na ust. § 52, § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka, ako aj na § 1 ods. 2 a § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. Vychádzal z toho, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, uzavretá medzi účastníkmi, je spotrebiteľskou zmluvou na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení a neriadi sa režimom Obchodného zákonníka.

Súd prvého stupňa zistil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX, ktorej súčasťou je Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

V Zmluve o spotrebiteľskom úvere je totiž uvedená mesačná splátka sumou 35,28 eur a je tam uvedený počet splátok 30. Z uvedeného však nevyplýva, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok ďalších poplatkov. Žalobca totiž do úverovej zmluvy uviedol celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jej jednotlivé zložky. Osobitne bola uvedená splátka poistenia úveru.

V Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je tiež uvedená len výška mesačnej splátky, ktorá je určená 5 % z dlžnej čiastky, a osobitne je uvedený poplatok za poistenie úveru. V rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch v nej nie je uvedený rozpis výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a teda nie je zrejmé, koľko sa použije na úhradu istiny, úrokov, resp. iných poplatkov. V Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere nie je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. y/ zákona o spotrebiteľských úveroch uvedená ani priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov.

Rozpis splátok dohodnutých v Zmluve o spotrebiteľskom úvere a v Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere nevyplýva ani z bodu 2.1. Časti 3. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že poskytnuté spotrebiteľské úvery (spotrebiteľský úver a revolvingový úver) sa v súlade s citovaným ustanovením § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch považujú za bezúročné a bez poplatkov, nakoľko v Zmluve o spotrebiteľskom úvere chýbajú náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch a v Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere aj náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. y/ zákona o spotrebiteľských úveroch.

Žalobca u oboch úverov (spotrebiteľského úveru aj revolvingového úveru) požadoval aj úhradu zmluvného úroku, a to u spotrebiteľského úveru vo výške 44,50 % ročne od 04. 06. 2013 do zaplatenia, a u revolvingového úveru vo výške 26,28 % ročne od 15. 06. 2013 do zaplatenia, pričom súd má za to, že pokiaľ žalobcovi pre nedodržanie podmienok zákona o spotrebiteľských úveroch nevzniklo právo na úroky do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predmetných úverov, tieto mu nepatria ani po jej vyhlásení.

Vychádzajúc z uvedeného, súd dospel k záveru, že žalobca má nárok len na vrátenie poskytnutých súm úverov a predpísaného poistného. Práve z toho dôvodu súd v časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal len rozdiel výšky poskytnutých úverov a doposiaľ uhradených súm.

Plnenie zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere priznal žalobcovi tak, že od poskytnutého úveru vo výške 602,10 eur, ktorý žalovaná dostala, súd odpočítal uhradené splátky vo výške 352,80 eur, čo predstavuje rozdiel vo výške 249,30 eur ako nesplatený zostatok spotrebiteľského úveru, a k tejto sume súd pripočítal dohodnuté poistné vo výške 30,24 eur, čo spolu predstavuje sumu vo výške 279,54 eur, ktorú súd priznal žalobcovi ako dlh na Zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Zo Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere súd priznal žalobcovi plnenie tak, že od poskytnutého úveru vo výške 940,00 eur, ktorý žalovaná dostala, súd odpočítal uhradené splátky vo výške 180,00 eur, čo predstavuje rozdiel vo výške 760,00 eur ako nesplatený zostatok revolvingového úveru, a k tejto sume súd pripočítal dohodnuté poistné vo výške 31,44 eur, čo spolu predstavuje sumu vo výške 791,44 eur, ktorú súd priznal žalobcovi ako dlh na Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere.

Z uvedených spotrebiteľských zmlúv (respektíve zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX) teda súd priznal žalobcovi spolu

sumu vo výške 1 070,98 eur spolu s uplatneným úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 279,54 eur od 05. 06. 2013 do zaplataenia a úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 791,44 eur od 16. 06. 2013 do zaplataenia, nakoľko žalovaná bola v omeškani s vrátením nesplateného zostatku spotrebiteľského úveru najneskôr od 05. 06. 2013 a revolvingového úveru najneskôr od 16. 06. 2013, tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Úrok z omeškania bol priznaný v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., pričom nárok na úrok z omeškania zo sumy nesplateného zostatku spotrebiteľského i revolvingového úveru vznikol žalobcovi najskôr počnúc dňom nasledujúcim po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského (t.j. najskôr dňa 05. 06. 2013), respektíve revolvingového úveru (t.j. najskôr dňa 16. 06. 2013).

Súd prvého stupňa teda zamietol žalobu žalobcu v časti žiadanej istiny, ktorá prevyšovala rozdiel medzi poskytnutými úvermi a vrátenými sumami, a súd tiež zamietol nároky žalobcu na zaplataenie zmluvných úrokov vo výške 44,50 % ročne, respektíve 26,28 % ročne do zaplataenia, nakoľko oba poskytnuté úvery súd považoval za bezúročné a bez poplatkov, ako to bolo zdôvodnené vyššie.

Žaloba bola zamietnutá aj v časti uplatneného nároku žalobcu na neuhradené náklady spojené s uplatnením pohľadávky u Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 53,70 eur a u Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere vo výške 31,80 eur.

Žalobca poukázal na ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a uviedol, že náklady spojené s vymáhaním pohľadávky pokrývajú náklady, ktoré veriteľ vynakladá v rámci mimosúdneho vymáhania v prípade, ak klient nesplní svoju zmluvnú povinnosť splácať riadne a včas. Náklady predstavujú poštovné, telekomunikačné poplatky a personálne náklady, ktoré reálne predstavujú náhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky, ktoré vznikli v dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti klientom, t.j. majú zabezpečiť pokrytie týchto nákladov na základe rozpisu.

Z rozpisu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vyplýva, že rozpis je od 3,90 eur do 39,90 eur, ktorý obsahuje poštovné náklady, telekomunikačné služby, mzdové náklady na interného zamestnanca spoločnosti, ktorý má v správe prípad a ostatné režijné náklady na kancelárske priestory, odpisy IT a zariadení, software.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu, napr. zaobstaranie znaleckého posudku, cestovné náklady a iné náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky. Tieto náklady sa musia týkať splatnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania.

Súd prvého stupňa konštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal vynaloženie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v časti poštovných nákladov a telekomunikačných služieb, nakoľko nepredložil žiadny doklad, z ktorého by vyplývali jeho náklady, teda potvrdenie o poštovnom, ktoré by malo súvis s uplatnením pohľadávky, resp. poplatkov za telekomunikačné služby, ktoré by boli využité na tento účel. Súd v žiadnom prípade nemohol akceptovať vyčíslené mzdové náklady na interného zamestnanca spoločnosti, ako aj ostatné režijné náklady ako náklady na kancelárske priestory, resp. dokonca odpisy IT a zariadení, software. Uvedené náklady žalobcovi môžu vznikať, ale určite nie v súvislosti s uplatnením pohľadávky voči žalovanému. Preto aj v tejto časti bola žaloba zamietnutá.

Výrok o povolení splátok dlžnej sumy sa opiera o ustanovenie § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“), podľa ktorého ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškание s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žalovaná v konaní uviedla, že je slobodnou matkou starajúcou sa o maloleté dieťa, pričom jej mesačný príjem tvorí dávka v hmotnej núdzi vo výške 125,00 eur pri výške nákladov na bývanie 60,00 eur

mesačne. Súd jej preto priznal mesačné splátky po 20,00 eur pod hrozbou straty výhody splátok, ak by ich nedodržala.

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca si uplatňoval sumu 1 777,08 eur spolu so zmluvnými úrokmi vo výške 44,50 % ročne, respektíve vo výške 26,28 % ročne do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne do zaplatenia, pričom mu bola priznaná suma 1 070,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne do zaplatenia a v prevyšujúcej časti bol nárok zamietnutý. Pomer úspechu a neúspechu oboch účastníkov je v približne rovnakej výške. Preto súd nepriznal trovy konania žiadnemu z účastníkov.

Proti tomuto rozsudku sa včas odvolal žalobca. Odvolanie podal do zamietavého výroku predmetného rozsudku, a to v časti revolvingového úroku a do výroku o trovách konania. Má za to, že záver súdu prvého stupňa, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov nie je správny. V prípade revolvingového úveru nie je možné určiť stanovené náležitosti pri podpise zmluvy, nakoľko podstatou revolvingového úveru je, že je čerpaný opakovane a veriteľ dopredu nevie, koľko klient vyčerpá a nie je možné stanoviť konečnú splatnosť tohto úveru z dôvodu jeho opakovaného čerpania. Záver súdu prvého stupňa podľa názoru žalobcu sú nelogické a nezodpovedajú skutkovým zisteniam. Ďalej má za to, že rozsudok je aj nepreskúmateľný, keďže súd prvého stupňa, keďže súd vo svojom rozhodnutí presne neuviedol, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, z akých skutočností vychádzal, pričom súd by mal v argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, a preto navrhol zrušiť rozsudok v napadnutej časti a vec vrátiť na nové konanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Krajský súd na základe podaného odvolania vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), rozsudok vyhlásil verejne s poukazom na ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p., podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci aj rozhodol.

Správne, výstižné a presvedčivé sú aj dôvody tohto rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje aj odvolací súd. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Odvolacie dôvody považuje odvolací súd v celom rozsahu za neopodstatnené. Z týchto odvolacích dôvodov nevyplýva, v čom vidí žalobca nesprávnosť rozsudku súdu prvého stupňa.

Námietka žalobcu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre jeho nezrozumiteľnosť je nedôvodná. Súd prvého stupňa rozsudok náležitým spôsobom zdôvodnil, tiež zdôvodnil, prečo v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a prečo zamietol aj zmluvné úroky vo výške 44,50 % ročne, resp. 26,28 % ročne, keďže obidva úvery sú považované za bezúročné a bez poplatkov, pričom vychádzal z toho, že žalobca nedodržel podmienky ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch, preto mu nevzniklo právo na úroky do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predmetných úverov, a preto mu nepatria ani po vyhlásení tejto mimoriadnej splatnosti. Preto mal súd prvého stupňa za to, že žalobca má nárok len na vrátenie poskytnutých súm úverov a predpísaného poistného a na zákonný úrok vo výške 8,50 %.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania krajský súd účastníkom nepriznal, keďže žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovaný ako neúspešný si žiadne trovy neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.